

Faula cinematogràfica

Fa unes setmanes, dins la programació estiuenca de TV3, feta de repeticions, i dins un llarg cicle de cinema dedicat als westerns –devien estar de rebaixes–, van fer una pel·lícula prou coneguda, dirigida i interpretada per l'actor Clin Eastwood, titulada *El genet pàl·lid*, que és considerada pels entesos una bona peça del gènere. Es tracta d'un film ben fet sobre un tema tòpic: el del foraster misteriós i solitari que fa justícia, salvant el poble del poder dels malvats que hi dominen, i després continua el seu camí, sense esperar res a canvi, cap a un enllà igualment misteriós. És el tipus d'heroi que ha estat qualificat de messiànic.

Presentat així, ja es comprèn que el fons de la faula és èticament irreprotxable. Fins i tot pot semblar, vist avui per segons qui, una mena de símbol per als nordamericans, ciutadans d'un país que s'ha anat convertint al llarg d'un segle –el segle del cinema, per cert– en una mena de pare pedaç de les desgràcies i les injustícies d'un món desunit. Més que més si, com en el film que al·ludeixo, el foraster es presenta com un predicador i exhorta els habitants del poble a ser valents i a mantenir-se units enfront dels opressors. Diries que podria servir de model a George Bush.

I sí, li podria servir. Resulta que l'heroi no és un predicador, només en va disfressat. D'entrada, defensa a garrotades l'únic bon home que planta cara als dolents i és atacat per aquests amb garrots. Quan ja s'ha mostrat com el que és, un vell pistoler, l'arma seran les pistoles i fins i tot la dinamita; el fi ha justificat els mitjans. I resulta, també, que el

capitost de tots els malvats del poble és un antic enemic seu, de qui per fi podrà venjar-se abans de plegar; hi havia doncs, al darrere, una altra motivació no tan ètica. I finalment, com a magnànim que és, renuncia a la dona del bon home i a la seva filla, totes dues enamorades d'ell; això sí, després d'haver dormit amb la mare una vegada. A la pel·lícula no hi consta que el pistoler tingués interessos comuns amb els fabricants de la dinamita.

Seguint la comparació, en el que tenen de comparable la faula del film i la realitat del món, tot i ser d'unes dimensions tan desproporcionades, podríem afegir que el film, almenys fins on arriba, acaba bé. Els veïns del poble han après d'estar units i de ser valents –a més d'haver trobat or, que és el que tots volien–; els malvats opressors han estat liquidats –per l'heroi, no pas per un tribunal–; i el bon home podrà viure en pau i treball amb la dona i la filla. I tots conservaran el gran record del mític genet que veiem allunyar-se horitzó enllà. A la realitat del nostre món, per contra, els "salvadors" no se'n van, s'hi queden, i no a canvi de res. Els pobles no s'uneixen, més aviat es divideixen. I els poderosos cada vegada ho són més perquè ni el suposat messies ni cap tribunal no s'atreveix, si és que ho volen, a condemnar-los. Perquè resulta que tots els salvadors i tots els poderosos i els que aspiren a ser-ho, tots tenen interessos amb els fabricants de dinamita. I els bons homes i les bones dones i les filles i els fills viuen en pau i treball... si poden. I continuaran mirant pel·lícules.

Joan Ruiz i Calonja

PETRO SANTA EULÀLIA, S.L.

DISTRIBUÏDOR COMERCIAL DE GAS-OILS

A Automoció
B Agrícola
C Calefacció

REPSOL
YPF

Ctra. de Parets a Bigues, km. 10' 7
08187 SANTA EULÀLIA DE RONÇANA
E-mail: petrosantaaulalia@petrosantaaulalia.com
Web: www.petrosantaaulalia.com
Tel. 93 844 84 34 - Fax 93 844 63 27